

Ехъ, брате, въ военно време ако човекъ повърва всѣкой слухъ, то нито една недѣля не можемъ остана на едно мѣсто да живѣемъ, — отговорихъ азъ и искахъ да си замина; но той ме задържа и продължаваше да разказва:

— Туй е работата, че това не е слухъ но Началството официално е извѣстило на болницата и заповѣдва незабавно да се положатъ сичкитѣ болни и ранени на коля, и да се испратятъ въ Търново. Добръ ще бѣде ако успѣжтъ да преминжтъ, защото Турцитѣ иджтъ такожде и отъ Трѣвна на Търновския пжтъ за да ни прекжснжтъ сѣкое съобщение съ Габрово Да, нашето положение е твърдѣ критическо !

Ако и да не повервахъ сичко, което ми той говори, но не ща да скриж че неговитѣ думи ми направихъ нерадостно впечатление и ме накарахъ да си помислиж : въ война сичко може да се случи; а ние наистина бѣхме вече отишли много напредъ.

Като произведе този ефектъ, Н. за утѣшение ми каза още:

— Впрочемъ настѣжлението се очакваше миналата нощъ или тая заранъ, и това обстоятелство дѣто до сега още нѣма Турци, дава колко-годѣ надѣжда: — може да се мисли че тѣ сж промѣнили плантъ и тогасъ, може-би, ние ще имаме още нѣколко дни време за да успѣемъ да избавимъ нашитѣ глави цѣли.

Н. отишелъ отъ мене при една отъ сестритѣ, разказалъ ѣ стереотипно сжщата новина като да е много приятна; уплашилъ ѣ и отишелъ при втора, послѣ при третя; разказалъ неѣ и съвѣтовалъ сич-